

ת"ד 1782/12/14 - מדינת ישראל נגד חיים צבי דן פוגלהוט

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 1782-12-14 מדינת ישראל נ' פוגלהוט
תיק חיצוני: 297034/2014

בפני	כבוד השופטת כרמית פאר גינת
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	חיים צבי דן פוגלהוט

החלטה

1. כתב האישום בתיק זה מייחס לנאשם אחריות לאירוע תאונה, שהתרחשה ביום 5.7.14. על פי הנטען בכתב האישום נהג הנאשם באוטובוס, מרח' חסן שוקרי (בחיפה) לרח' החלוץ, וכאשר נכנס הנאשם לרח' החלוץ פגע הנאשם בהולך רגל (אספה בינם) אשר חצה את הכביש במעבר חציה.
2. הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום (ודוק, לא בעצם התרחשותה של התאונה נשוא כתב האישום), ובתיק נשמעו ראיות. המאשימה, מצידה, התבססה (בין היתר) על בוחן מטעמה (רס"מ עופר ראם). מצידו של הנאשם הוגשה חוות דעתו של מומחה, פרדי הרשקוביץ (נ/4).
3. ביום 11.9.16, לאחר שמיעת הראיות ולאחר שהצדדים סיכמו את טענותיהם, הרשעתי את הנאשם באחריות לתאונה, כפי שיוחס לו בכתב האישום המתוקן (למעט עבירה של אי האטה לפני מעבר חציה).
4. עתה הוגשה לבית המשפט "הודעה מוסכמת". בהודעה זו מציינת באת-כוחו של הנאשם, על דעתו של בא-כוח המאשימה (עו"ד רפ"ק תומר אברמוביץ'), כי הגשת חוות דעתו של המומחה מטעם הנאשם, ללא חקירתו בבית המשפט, נעשתה בזמנו תוך שהמאשימה "**מקבלת** את חוות דעתו של מומחה ההגנה ואת מסקנותיו" (ההדגשות הוספו).
5. לאור אמירה זו, המקובלת על המאשימה, אין מנוס **מלבטל** את הכרעת הדין.
6. יצוין, כי להודעה שהוגשה עתה צורף מכתב מיום 30.3.16 אשר נכתב על ידי בא-כוח הנאשם למאשימה,

המתעד פגישה שהיתה בין באי-כוח הצדדים. על גבי מכתב זה רשם בא-כוח המאשימה, בכתב יד, ביום 11.4.16, "תגובת התביעה". מתגובה זו עולה כי לטעמה של התביעה "התאונה בלתי נמנעת" (ההדגשה הוספה), וכי "מסקנות חוות דעת ההגנה כי התאונה הינה בלתי נמנעת מקובלות עלי" (ההדגשה הוספה).

7. היה ניתן לסיים כאן את ההחלטה, אך אני מוצאת לנכון להעיר הערה: לאחר הגשת חוות הדעת של המומחה מטעם הנאשם הצדדים הגישו סיכומים. אם אכן, כפי שעולה היום מההודעה שהוגשה, המאשימה מסכימה לתוכן חוות דעתו של מומחה ההגנה ולמסקנותיו, היה על המאשימה להתמודד בסיכומיה עם חוות דעת זו.

8. היה על המאשימה להסביר, בסיכומיה, כיצד זה למרות שהיא מקבלת את חוות דעתו של מומחה ההגנה ואת מסקנותיו עדיין תפסתה היא כי ניתן להרשיע את הנאשם, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, וכיצד זה למרות מסקנותיו של מומחה ההגנה לא מתקיים במקרה זה ספק סביר. היה על המאשימה להסביר כיצד זה, מחד גיסא, לדבריו של עו"ד רפ"ק תומר אברמוביץ', "מסקנות חוות דעת ההגנה כי התאונה הינה בלתי נמנעת מקובלות עלי", אך מאידך גיסא, המאשימה עדיין מבקשת, בסיכומיה, ללכת אחרי האמור בעדותו של הבוחן מטעמה, ולהניח בפני בית המשפט תשתית עובדתית אחרת מזו שעליה מתבסס מומחה ההגנה בחוות דעתו. כל זאת, היא לא עשתה.

9. המאשימה בחרה, בסיכומיה, להציג את הדברים כאילו חוות הדעת של המומחה מטעמו של הנאשם שנויה במחלוקת. כאילו עדיין יש מקום להעדיף עליה את האמור על ידי הבוחן מטעמה של המאשימה, וכאילו לא ניתן לבסס עליה מסקנות עובדתיות. דרך זו של הצגת הדברים בסיכומים אינה ראויה, בלשון עדינה. דרך זו של הצגת הדברים יש בה (ושוב, אני מציינת את הדברים בלשון עדינה עד מאוד) כדי להטעות את בית המשפט. יש בה כדי ליצור רושם שהמאשימה לא הגיעה להבנות עם בא-כוחו של הנאשם, וכאילו חוות הדעת מטעמו של הנאשם שנויה במחלוקת.

10. חבל כי המאשימה בחרה ללכת בדרך זו, של הגעה להבנות מול הנאשם (מצד אחד), אך התעלמות מהבנות אלה בסיכומיה (מצד שני).

11. לאור האמור לעיל, אני מבטלת את הכרעת הדין מיום 11.9.16. התיק נקבע לשמיעת הכרעת דין ליום 7.11.16 שעה 11:00.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ז, 09 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

